

**התינוקת אחה וקברה -
המשטרה לא ידעה איפה**

המוות בא לחלץ בצנצנת של דבש, המושב ועליו מתנוסס שלט הצרכניה, נש מטה צנצנת של דבש מעל האיציטבה. היא התנפצה אל הדוכן ורסיסי הזכוכית הדברי קים התגלגלו אל תוך שק הסולת שעמד בקרבת מקום. חואטו חכמון, מנהל ה"צרכניה" שהיה עסוק אותה שעה בסיפוק בקשותיהן של נשות הכפר, גרף את שיירי הזכוכית מעל הדוכן והמשיך במכירה.

כאשר גילו ראשונות הנשים את שיברי הזכוכית המתוקים בתוך דייסות הסולת שבסיריהן, מיהרו לצרכניה. עתה הבחין מנהל הצרכניה בטעותו, הרחיק את שק

מכונות זו משמשת חנות ניידת לכפר חלץ - כי בצרכניה מכרו זכוכית בסולת

הקבר שנתעלים

מעבר. "אנחנו לא ממשרד הבריאות, סתם עתונאים." השומר קם על רגליו: "יש מחלת פה וסלפיים, תיכף תכנסו." שלח ילד שעמד בקרבת מקום שיזליף חומר חיטוי על גלגל אחד של המכונות. הגברים בשדות. אלה שגותרו בחצרות בתיים מתייחסים בחשדנות לכל זר, אינם מעזים לפנות פה. "לא יודעים אדוני, תשאל בועד!" אף לא אחד מהם היה במקום בשעה שבאו פקידי משרד הבריאות, אף לא אחד מהם שמע או ראה דבר. "זה לא עניין שלנו." אבל כששואלים: "ומה יהיה כשיבואו עם המשטרה להוציא את הגופה של נועה עמרם מהקבר?" הם נדלקים: "זה לא ניתן. נלך כולנו לבית-הסוהר ולא ניתן להוציא מהקבר. זה נגד התורה!" אזרח בעל חוש ריח מסחרי מאשקלון ניצל את המצב. העמיס על מכונת משא שק סוכר, שק סולת, בגנות ובקבוקי מיץ, עובר מבית לבית ומוכר סחורות במחיר מופקע.

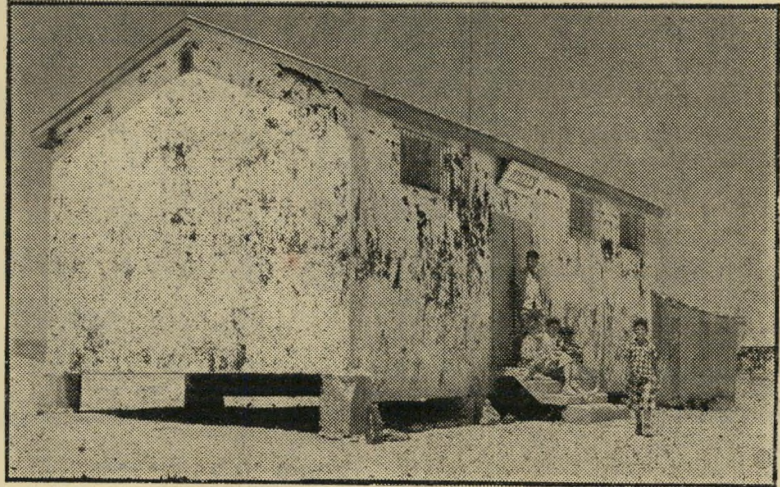
הגובלת בבית-הקברות הקטן של המושב, שם חפר בור, הטמין את הגהייה וכיסה איתה. הוא חזר לעבודתו כאילו לא אירע דבר. החיים בבית משפחת עמרם נמשכו כרגיל. ילדה מתה, ירחם השם. בשנה הבאה

סיבת המחת הפתאומי. "זה מלאך המחת בא ולקח אותה, לא הזכוכית!" אמרו בני הזוג בבטחון. עמרם בורה עטף את תינוקותו בשמיכה, העמיס אותה על עגלה ויצא לחלקת שדהו,

הסולת ולא הוסיף למכור מתוכו. אלא שאותה שעה התבשרו כבר שיברי זכוכית בקדרות רבות של נשות הכפר, שלא ידעו על המצאותם.

קבורה מסתורית

מיד אחרייך מתה נועה בורה, תינוקת בת תשעה חודשים. היא חלתה פת אום, הקיאה דם, נשמה בכבדות ועד שהספיקו להזעיק אליה רופא - געעה. המחלת לא היה אורת נדיר בבית משפחת בורה, שבקצה המושב. שבעה בנים ובנות ילדה לו אשתו מאז הגיעו לארץ מתימן, במבצע מרכז-הקסמים. שניים מהם הוציאו את נשמתם עוד טרם מלאה להם שנה. עתה פקד גורל דומה גם את נועה. עמרם בורה ואשתו לא התרגשו. כיהודים חרדים לא חשבו כי ייתכן והמחת נגרם עלידי זכוכית שבסולת, אפילו כששכניהם רמזו להם כי זאת עלולה היתה להיות

גרעין המניה

אמצע השבוע חלתה תינוקת נוספת בחלץ. החלה להקיא דם, הובלה בדחי-פות לבית-החולים. עתה היה זה חיוני שבעתיים להיחכח אם אמנם רשלנות פושי-עת של איש הצרכניה היא הגורמת לשרי-שרת אסנות אצל תינוקות המושב, או שאך מקרה הוא.

אנשי חלץ, הממשיכים לחיות במושגים בהם חיו אבותיהם בתימן, לא התעניינו בכך ביותר. "בתורה כתוב שאסור להוציא מת מן הקבר!" וזהו זה. אסור. כאשר ביקש השבוע מנהל בית-החולים באשקלון משופט השלום המקומי לתת צו לפתוח את קיברה של נועה בורה, טען מפקח אלי סטרוגו: "המשטרה לא הצליחה לאתר את מקום קבורת הילדה, כיתן שהתושבים סירבו לסייע לה בכך."

אולם עד מהרה התברר למשטרה, בלחץ דעת הקהל והמוסדות העליונים, כי כניעה זו תהווה מכת-פירסטיגיה מוחצת, אחת בי-שרשרת המכות שירדו לאחרונה על המשי-טרה בהתנגשויותיה עם ציבור חרדי ו"מוסת. היא התילטה לפעול.

המבצע אורגן כקטע מסרט-מתח. ביום ראשון בלילה עברו שוטרים על פתחי ה"תושבים, הודיעו לכל אחד כי באם יארגנו התנגדות לפתיחת הקבר, הרי ש"יש מס" פיק מקום בבית-הסוהר לכל תושבי חלץ. למחרת, כאשר בבית-המשפט המחוזי ב"ירושלים התנהל הדיון בערעור על החלטת שופט השלום באשקלון שהורה לפתוח את הקבר, פרצו בדהרה מכונות המשטרה ל"מושב ובחסות כ"ס 40 שוטרים נפתח הקבר והגופה הועברה למכון הפאתולוגי.

רק אחרי הצהריים, כאשר נודע כי ה"שופט המחוזי קיבל את הערעור וציווה שלא לפתוח את הקבר, הוחזרה הגופה למקומה. בינתיים כבר הספיק המכון הפא-תולוגי לבדוק את הגופה, גילה את העוב-דה המדהימה: התינוקת לא מתה בגלל שברי הזכוכית. היא נחנקה מגרעין חמניה שנתקע בגרונה.

הצרכניה

בה נמצאו שברי זכוכית בשק הסולת. הצרכניה נעולה זה שבוע ימים, והתושבים נאלצים לכתת רגליהם למושב סמוך לקניות.

יהיה ילד חדש. "אדוני נתן, אדוני לקח ו"יהי שם אדוני מבורך."

המשטרה לא התערבה

כאשר הגיעו הדברים לידעת אני שי משרד הבריאות באשקלון, מיהרו לצרכניה שבחלץ, מצאו את שק סולת ה"זכוכית. הצרכניה נסגרה. בלחיית נציג ה"מכון הפאתולוגי יצאו אנשי משרד הבריאות לביתו של בורה עמרם, כדי לאתר את מקום הקבורה של התינוקת, לוודא אם לא שבר זכוכית הוא שגרם למותה. עמרם בורה, ששהה שלוש שנים במוסד לחולי-נפש, הרים גרון על פקידי משרד הבריאות, טרב בתוקף להתיר להם להוציא את גהיית ילדתו. "הדת לא מרשה להוציא מת מהקבר!" צעק. פקידי משרד הבריאות ביקשו את עזרת המשטרה. המשטרה סיר-בה, בטענה כי אין זה מחובתה לעסוק בעניינים שהם בתחום משרד הבריאות. כשחזרו פקידי משרד הבריאות שנית ל"כפר, נתקלו כבר בהמון רב, המוש אלות, שרגם אותם באבנים והניסם מהמקום. במשך שבוע ימים שקטה חלץ. הצרכניה נשארה סגורה. תושבי המקום רכשו את מצרכיהם בצרכניית מושב תלמים הסמוכה. מדווח כתב "העולם הזה" על אופיו של הישוב, שהצליח להניס את נציגי החוק בישורא:

חוט תיל דוקרני היה מתוח בשער ה"מושב. שומר מנומנם, שלעס בפיו עלי נעגה ירוקים, סימן בידו לאות כי אין

המשפחה השכולה

משפחת בורה, שבתה נועה, בת תשעה הי-חדשים, נפטרה בנסיבות מסתוריות, נקברה ע"ידי אביה. בתסונה: האם, הסבתא והאחיות. המשפחה רואה במותה אצבע אלוהים.